

För att skydda sig mot fygoring
och sådant skulle man alltid
(eller vilka)
ha 3 tändstickor, 3 flogrönnspinner,
svavel och krut i byxelningen
eller i vänstra ärmén.

En femudda, ritad på papper
eller hålst på en kopparsplåt
hängande om halsen, skyddade
en mot frögöring och för att
gå vilse

Stålthög. Sm.

3983

C. W. v. F. 133

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hopväcta tuster i träden kallas
markvästar. Dem skulle man
hänga upp i sina stall eller
lagaras. (Besättaren kom inte
ihåg varför.)

0
Smaland
Blekinge
Chr. Byfors

3983 134

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

För skulle prästerna gå genom
svartkonstskolan i Wittenberg.
Det var alltid 12 som kom in, men
bara 11 kom ut. Den 12te måste
stanna hos fan. Sådana präster
som gått genom svartkonstskolan
kunde hindra spöken att komma

Den som var född i vattumannen
i nedan kunde med en vidklym-
ta reda på vattenådror. Kvisten
snodde sig ryckvads och visade
på det sättet hur många ådror
det var ner till vattenådran.

Hade en pojke av en flicka berättat
att dricka kärleksdryck skulle
han 3 torsdagsmornar å rad dricka
ur sin vänstra sko 3 supor vatten,
tagit ur en bäck som rann norrut.

Hadde man fotsveitt och ville bli
av med det, så skulle man ta 3 pep-
parnelliker i munnen, en asptelning
till kapp och 3 asplör i vardera
skon. Därefter skall man gå
ansers omkring kyrkan (eller
kanske det var omkring sin bering)

Kramade man ihjäl en Caden-
lapp och tog blodet, som bara
var 3 droppar, så kunde man
få vilken man ville att bli
kär i sig.

Om en mänska dog i syndin och
inte bekände, följde 3 otäcka
korpar med likfärden och skrek
så hemskt. Det hände t. ex för
den som stal berättade att
göra bulvan av.

3983

Vita ormar var mycket farliga.
Deras bitt kallades boschugg och
det var så giftigt att det blev
döden.

Att man en vit orm blev man
allvetande.

Ormskinn är ett bra källkes-
medel.

Rode man vid en rökswamp
blev man blind.

Multnat trä, som lyser i mörke
kallas nypelved. Det användes
för till trälldom.

Trollkärningar kunde kasta
nägot i kowgrytan, så var
enda kow hoppade ur grytan,
det bätades eller hindrades
om man kastade 3 spadar eller
mörja efter kärningen då hon
gick. Då stannade kowen kvar

Hälsning, Lm

Gustaf Johansson

Man ska aldrig slakta kreatur
för på ny för då blir köttet
dåligt och det kommer mask
i det. Slakten ska alltid vara i
nåden.

Hustrun fick inte ynka djur
vid slakt, för då fick det vara
plågor.

Sonliga brukade sticka
kniven i jorden för att djuret
skulle dö fort.

När man slaktade fick man
inte nämna kniven för då
hade djuret varit att dö.
I stället skulle man säga
"den där."

För att fri för för räven skulle
man sy in slaten, kint och svand
i en lase och sy den om halven
på pären.

Da man klippete fäim skulle
entops lämna i svarspetsen
och en i bringan.

Man skulle i klippan faren
i my utan i staden (vidan), äls
blev ullen dålig.

När grisarna fick slen, skulle
man ge dem slätten och svanel.

3983

Om någon stal av svinet
så blev de bestulna grisarna
skruva och dåliga, men tjuren
fick tur med sina. Som bot skulle
man 3 torsdagsmorgnar Tians
och fastans göra 3 dagar med
svavel, krent och olsten i och
ge dem åt grisarna. Under
kon skulle man också lägga
stulet och hemmaburet. Då
kom turen tillbaka igen.

Om en häst fick förestoppning
blev han bitad om man red över
en länsgrens med honom. Sjuk-
domen skulle släppa så fort
man kom över gränsen med
honom.

Om hästen hade fått "maggen"
eller vad det var, kunde man
bota det genom att ge dem 3
bitar varmt nybakat bröd, stora
som hasselnötter, och 3 smörkulor
på dygnelsofredagen

3983

De gamle gubbarna för:
tiden kunde ta kraften av en
stark häst och ge den åt sin
dålige. Då hade de nåt kusleri
i sin pisksnärt, och slo de till
en bra häst med den, så gick
kraften ur hästen. När de sen
slog till sin dålige häst fick
han kraften.

Om det inte gick bra att kärna
skulle man skava av lite på en
vigselin, och lägga i kärnan.
Sen skulle det gå bra.

Lägges man ut trollsmör för
grannens kor, så tar det bort
smörlyckan; men lägges man en
spade eldmörja på så kan det
inte göra någon skada.

Sådant trollsmör hade t. ex.
lagts utanför Kultingens i
Mälen lagår. "Kultingen" var
bondens ökenamn. Han var
rik och snål och gick inte
i kyrkan annat än på söndag
och nickelsmäss, då han skulle
bära opp räntor.

När hon mjölkades första gången
sen hon kalvat, skulle det vara
stäl i byttan, och krukorna fick
inte bäras in öppen utan över-
höjd med förklädet, älgis kunde
de trollkäringar lätt göra skada.

3983

När man skulle byta ostmjölk
eller man skulle ge mjölk till
en begravning eller annat gille,
fick man inte ge bort den patta
varm utan att droppa 3 droppar
vatten i den och droppa stiel i
den. Då var det inte farligt,
för då hade ingen trollkäring
makt med den.